

3x3 ĪRIJĀ 2025

Bur man buri, skauž man skauži
nevar manis izpostīt.

TREJLAPIS

3x3 saieta Īrijā avīze

Lough Lannagh, Kāslbāra, Meijo grāfiste, Īrija. 10.08.2025 – 16.08.2025

2025.gada 11.augusts

Otrois

Vakar,

stāvot 3x3 saieta atklāšanā, atcerējos bērniības vasaras Mazsalacā, kad visa dzimta sanācām uz kapusvētkiem – gada lielāko notikumu, kur satikās visi: bērni, kas ne mirkli nevarēja nosēdēt mierā, un vecākie, kas jau laikus gatavojās šai dienai. Es toreiz – mazā meitene ar apaļiem, sārtiem vaigiem un divām bizēm, kurās spīdēja baltas lentes ar ķirsišu zīmējumu – vēroju rosību un domāju, ka cilvēka mūžs ir ļoti, ļoti garš. Atmiņā spilgti palikusi mana vecmāmiņa Hermīne ar siltajām rokām, dziļi grumbu klāto seju un vienmēr rūpīgi izvēlētu apģērbu, kura stāstīja par savu māti un cilvēkiem, kurus toreiz nepazinu. Tad vēl nesapratu, kā šie stāsti mūs visus savij, bet tagad zinu – tie ir pamats, kas veido manu dzīvi. Toreiz likās, ka vecmāmiņa, bērni, tēvi un mātes, radinieki no tālākām vietām būs kopā mūžīgi, bet piecdesmit gadu vecumā saprotu, cik ātri viss pāiet, un ka svarīgākais nav laika ātrums, bet tie, ar kuriem ej šo ceļu. Tāpēc vakar, stāvot saietā, sajutu to pašu dzimtas spēku, tikai šoreiz tas nebija vienā pagalmā, bet starp cilvēkiem, kas

atbraukuši no dažādām vietām ar dažādiem, man vēl nezināmiem stāstiem. Mārtiņš runāja par to, ka mūžu nevar nodzīvot viens, ka mēs visi esam savijušies vienā audumā – katrs ar savu raksturu, pieredzi un dzīvi – un šīs saites nav virspusējas, bet sakņojas ģimenēs, stāstos un tajā, ka viens otru paturam prātā un sirdī. Ieva atgādināja laikus, kad Austras dziesma “Zeme, zeme, kas tā zeme” lika domāt, ka zeme nav tikai mērāma vieta, bet piederības sajūta, un ka brīvība sākas cilvēkā pašā. Un, kad virs mums plīvoja Latvijas karogs, sajutu, ka esmu kopā ar visiem, kas man mūžā ir svarīgi – gan tiem, kas blakus, gan tiem, kas jau aizgājuši, bet dzīvo manī caur stāstiem un atmiņām. Šeit nav mana dzimta, bet ir sirds cilvēki, kuru kopīgais stāsts veidojas caur 3x3, latvietību un ticību, ka mūžs nav tikai gadu skaits dokumentos – tas ir cilvēku tīkls, kas notur dzīvē, dzimtas spēks, kas iedod pamatu, un kopība, kas tur, kad pašam spēka pietrūkst. Kā teicis Imanuels Kants – “Nevis dzīves ilgums, bet tās piepildījums nosaka vērtību” – un gan toreiz Mazsalacā, gan šeit Īrijā tas ir viens un tas pats ceļš caur stāstiem, cilvēkiem un sajūtu, kas vieno.

Ilze

Izmaiņas vakara programmā Šovakar:

Zālē gaidāms suitu
apdziedāšanās vakars!
Vakara vieses un galvenās
apdziedātājas būs Laila, Inta
un Anta Puķītes no Kurzemes
pusēs, kā arī Inese Krūmiņa
no Vidzemes pusēs. Protams,
mēs visi kopā no visām
pusēm, atbildēsim uz šo
apdziedāšanos!

Rīt:

Aizsardzības ministrijas un
NBS pārstāvji visu dienu
stāstīs un rādīs par dzīvi
Latvijas armijā. Sekojiet
informācijai visas dienas
garumā!

Rītdien

Rīt: Otrdien, 12. augustā

08.00 - 08.30 Ritarosme
08.30 - 08.45 Mošanās
08.45 - 09.00 Karoga pacelšana
09.00 - 09.30 Brokastis
09.30 - 09.45 Gatavojamies ievirzēm
09.45 - 11.45 Rita ievirzes
11.45 - 12.15 Atpūta
12.30 - 13.30 Pusdienas
13.30 - 13.45 Gatavošanās ievirzēm
13.45 - 15.45 Pēcpusdienas ievirzes
15.45 - 16.00 Brīvbrīdis
16.00 - 18.00 Pievakares ievirzes
18.00 - 19.00 Vakariņas
19.00 - 19.15 Brīvbrīdis
19.15 - 20.40 Brīvais mikrofons
20.40 - 20.50 Karoga nolaišana /
Vakara dziesma
20.50 - 21.00 Vakara pasaciņa
21.00 - 22.30 Danči
22.30 -Nīkstam lieli, nīkstam mazi!

3x3 notiek tikai pateicoties brīvprātīgajiem.

Visi, kas piedalās saieta veidošanā, to dara no sirds, bez atlīdzības. Ja vēlies palīdzēt mums turpināt, atbalsti Īrijas 3x3 ar ziedojumu. “Nopērc mums kafiju” – simboliska rīta tase, kas dod spēku darīt pasauli labāku.

Šodien saziēdoti: 10 EUR.

Paldies, ka esi daļa no šī stāsta!

Kādi ļaudis sabraukuši?

Kopā: 81 trīsreiztrīsnieks - Pieaugušie: 51
Tīņi: 15 Bērni: 11 Mazuliši: 4
No kurienes? Īrija - 54 Latvija - 15
Vācija - 5 Francija - 4 Lielbritānija - 3
Mazs, sirsnīgs latviešu pasaules kongress!

Par vecumiem...

Jaunākais: 1 gads, 1 mēnesis, 18 dienas,
Vidējais: 41 gads, 1 mēnesis, 6 dienas
Vecākais: 83 gadi, 2 mēneši, 10 dienas

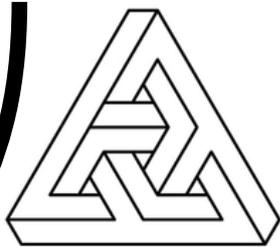
Par vārdiem...

Unikāli vārdi: 63 Vienādie vārdi: 9

Un tagad svarīgais - ķer savu iespēju deviņas reizes! Ja saieta laikā nostāsies starp divām Santām, Ilzēm, Lauriem, Austriem, Ēvaldiem, Rutām, Mārtiņiem, Zanēm vai levām, Tu drīksti ievēlēties vēlēšanos! Ja Tu uzvari loterijā vai atrodi laimes podu - aicinām 10% laimestīga simboliski ziedot "Trejlappa" redakcijai. Mēs zināsim, kā to izlietot...

Karoga stāsts. Jau otro gadu Īrijas 3x3 saietā izveidojusies īpaša tradīcija - rītos un vakaros svinīgi paceļam un nolaižam karogu. Karogs ir viens no nozīmīgākajiem mūsu tautas simboliem, tāpēc šo godpilno uzdevumu veic jaunās paaudzes pārstāvji, lai mācītos cienīt un godāt savu valsti, kā arī saglabātu šo cieņas un mīlestības pilno tradīciju nākamajām paaudzēm. Karoga pacelšanas brīdī visi kopā dziedam valsts himnu "Dievs, svētī Latviju", bet vakaros, nolaižot karogu, skan dziesma "Daugav' abas malas". Tā mēs ne tikai stiprinām saikni ar savu zemi un tautu, bet arī kopīgi radām sajūtu, ka katra diena ir īpaša un svinēšanas vērtā.

3x3 ĪRIJĀ 2025

Tas piešķir logotipam spēku, mieru un skaidrību. Šī zīme simbolizē arī mūs pašus - dažādus cilvēkus no dažādām vietām, kas uz šo vienu nedēļu savijas kopīgā ceļā, veidojot saietu, kurā dalāmieš pieredzē, domās un spēkā. Mēs šeit radām kaut ko tādu, kas paliek ar mums arī pēc tam - mūsu ikdienā, mūsu MŪŽĀ. Šis logo ir kā aicinājums ļauties procesam, piedzīvot, būt atvērtiem. Un saieta nobeigumā - kopīgajā noslēguma aplī - mēs būsim patiesi pagodināti, ja dalīsieties ar to, kā šī tēma un zīme jūs uzrunājusi.

Šogad ieeja info centrā ir dikti šika - ieej caur skaisti pušķotiem vārtiem, kas iedvesmo un priecē ikvienu. Vai Tu jau esi paspējis uztaisīt bildi pie šiem vārtiem? Vārti ir veidoti, iedvesmojoties no latviešu mitoloģijas - zīme "Jumis" ir druvu dievība, kas simbolizē auglību, ražību un labklājību. Jumis nes labklājību un bagātību,

un šie vārti ir kā aicinājums šīs vērtības ievērtēt un sargāt. Vārtu tapšanā piedalījās gana daudz ļaužu - Mārtiņš atveda meijas, Inga skrēja pa pļavām, lasīdama ziedus, Inguna rūpējās par pušķu noformējumu, un katra daiļā dzimuma pārstāve, kas pirms atklāšanas atbrauca, pielika savu roku, lai visu nedēļu vārti mūs priecētu, iedvesmotu un palīdzētu uztvert šo seno simbolu.

Tradicionāli vārda kartes saietos bijušas skaisti izdrukātas uz eleganta papīra, rūpīgi ievietotas plastmasas turētājos un iesietas tautiskās lentēs, kas piešķir īpašu svinīgumu. Taču saieta vadītāji izvēlējušies ko īpašu - vārda kartes ir ar lāzeri gravētas kokā, kas paliks kā skaista un izturīga piemiņa. Ir arī neliels noslēpums, kas palīdz orientēties starp dalībniekiem - ja redzi, ka vārda karte ir vertikāla, tas ir cilvēks, kurš Tev var palīdzēt brīžos, kad esi apjucis. Savukārt horizontālā vārda karte pieder kādam, kurš var būt mazliet apjucis,

Pašam pacelt Latvijas karogu

Viņi visi runā un smejas latviski. Taču pavisam labi to prot darīt arī franciski, jo tētis ir francūzis, un tāpēc ģimene dzīvo pavisam mazā ciemā starp Nanti un Renni, Francijā. Viņi - MUSO jeb MOUSSEAU ģimene: tētis Aymeric, mamma Madara un puīši Mariss un Ēvalds.

"Es vispār nezināju, kas ir 3x3," pavisam labā latviešu valodā teic tētis Aymeric. Viņš vienkārši ļāvis sievas lēmumam par braukšanu. Tieši viņa bija tā, kas izlēma, ka visiem jābrauc uz 3x3 Īrijā, jo vajadzējis zināt, ko tas īsti nozīmē. Un par ģimenes atbalstu Madara ir ļoti priecīga.

"Mamma ar manas māsas meitu bija bijušas vienā nometnē Latvijā, un viņām tur ļoti patika. Arī es jau sen gribēju nonākt šādā vietā, taču ar Latvijas un Vācijas 3x3 nekādi nevarējām saskaņot atvaļinājumu laikus. Un šogad beidzot viss bija labi," stāsta Madara.

Un kāds ir iespaids pēc pirmās nakts 3x3? - "Te ir ļoti jauki cilvēki," viņa teic. "Man gribas, lai vīrs ar bērniem mācās latviešu valodu un kultūru, lai bērni apzinās, ka viņi ir latvieši."

Vai latvieši nav mazliet dīvaini, ka pulcējas kopā pēc nacionālās piederības? - Aymeric teic, ka nemaz nav dīvaini, viņš saprot šo vēlmi būt kopā: "Tas ir visām nācijām - kad tu dzīvo ārpus savas dzimtenes, tad gribi sameklēt savējos un runāt ar viņiem savā valodā."

Kas ir līdz šim pats lieliskākais, kas pieredzēts 3x3? - "Kopābūšana," ne mirkli nedomājot teic Madara. "Televizors," saka Ēvalds. Kad jautāju viņam otro labāko lietu, viņš atbild - karogs un dziesmas. Viņš vēl nekad nav pieredzējis, kā ceļ augšā Latvijas karogu un dzied Latvijas himnu. To viņš gribētu šonedēļ pieredzēt - pašam celt augšā Latvijas karogu!

leva

Kad vecāki ir saieta vadītāji

Saieta vadītāji ir cilvēki, kas zina, dara un plāno gandrīz visu. Viņi organizē programmu, rūpējas, lai viss notiek laikā, un palīdz nometnei ritēt gludi. Taču aizkulisēs viņiem ir arī vēl kāds "komandas sastāvs" – viņu pašu bērni. Kā viņi redz un izjūt to, ka vecāki ir galvenie šajā vasaras piedzīvojumā?

Linus, 14 gadi

Mani vecāki vada šo nometni. Viņi organizē un pārbauda, vai visi dara savu darbu. Ja es būtu vadītājs, es paprasītu cilvēkiem, kas to darījuši iepriekš, kādas ir foršās tradīcijas, un tad censtos neuztaisīt vissliktāko nometni. Es jūtos mazliet īpašs un priecīgs, ka mani vecāki ir tādā lomā.

Māra, 7 gadi

Mani vecāki organizē, ko darīt. Tas nozīmē – saka visiem, ko darīt. Precīzi nezinu, ko vēl viņi dara, bet, ja es būtu vadītāja, es darītu to pašu un padarītu tā, lai visi ir priecīgi un var darīt, ko grib. Man tas patīk!

Milda, 5 gadi

Es redzu, ka mani vecāki lej ūdeni visiem, kas atnāk, un staigā apkārt runājot. Ja es būtu vadītāja, es vispirms pateiktu visiem, ko darīt, un tad izdomātu, ko mēs varētu padarīt. Man patīk, ka viņi izdomā lietas, kas visiem patīk.

Elza Hermīne

**Sveicinājam, vēlējam Tev labu laimi!
Šodien, 11.augustā, saietā jubilāru nav,
bet plašajā pasaulē latvieši vārda dienu svin
Olgai, Zitai, Zigitai, Liegai**

Tā nu sanāk, ka lielākā daļa no mums satiekas tikai reizi gadā – šeit, Īrijas 3x3 saietā.

Bet gada laikā jau tik daudz kas var notikt. Tāpēc aprunājāties ar dažiem dalībniekiem – kā tad Tev iet?

Mac Jankavs un Leila Reinke (Īrija)

Pēc katra 3x3 saieta vienmēr ņemam brīvu dienu, lai atgūtos no emocijām, pārrunātu notikumus un atvadītos no viesiem. Tā kā veidoju video YouTube kanālam par 3x3, jau saietā filmēju ar domu radīt jaunu video. 2024. gadā Patrika kalnā bildināju Leilu, un šogad, 5. jūlijā, mūs salaulāja prāvests *electus*, LELBPasaulē Kristus Apvienotās luterāņu draudzes Īrijā mācītājs Imants Miežis — turpat, Patrika kalna baznīcā. Kāzas svinējām Kilkolgan pilī — mūsu gada

lielākais notikums. Pa vidu bijām arī ekskursijās uz Tenerifi un Plitvices ezeriem. Abi bērni beidza skolas — meita ieguva bakalaura grādu Latvijā, dēls saņēma vidusskolas diplomu Īrijā un mācību vadītāja apliecību. Gaidām nākamo saietu ar prieku — latviskā vide mums ir īpaši nozīmīga. Esam pieteikušies gan zināmajās, gan jaunajās ievirzēs, kur noteikti iegūsim ko vērtīgu. Visa gada garumā siltumu uztur 3x3 WhatsApp čats — kā liela ģimene.

Daniella Karpova (Īrija) Gads kopš pēdējās 3x3 nometnes Īrijā man ir bijis pārmaiņu laiks. Esmu kļuvusi pieaugušāka, sapratusi, ka ne visu var pielāgot sev, un tas ir okei. Arī tas, ka ne visi kļūs par draugiem. Mainījušās prioritātes, galvā daudz sapņu. Sirdī gribu strādāt ar zirgiem, bet galva saka — autosporta fotogrāfe. Esmu sākusī apgūt fotokameru, un man tas patīk. Ja to nākotnē nolemtu darīt nopietni, varētu nākties pārcelties uz citu valsti, jo Īrijā pēc šāda fotografēšanas nav pieprasījuma. Šogad biju vairākās

jauniešu nometnēs Īrijā, kur satiku daudz foršu cilvēku. Piedalījās teātra festivālā Zviedrijā ar bērnu izrādi "Mazā Raganīņa", kur atveidoju galveno lomu — ļoti patika. Jūnija beigās biju 3x3 Grobiņas saietā, kur sajūtas tikpat mājīgas kā Īrijā. Saietu izbaudīju ar smiekliem un labu noskaņojumu. Un tā gads paskrējās... un atkal visi esam kopā!

Inta un Anta Puķītes (Latvija) Pēc nedēļu garas dūdošanas jau nav nemaz tik viegli apstāties un nespēlēt! Tāpēc jau tūlīt nākamajā dienā pēc atgriešanās no Īrijas 3x3 saieta mēs devāmies pie draugiem uz Kazbāru uzspēlēt vēl! Un, godīgi sakot, tā jau tā dzīve vēl joprojām paiet – dūdojot. :) Kad darba pilnas rokas, tad nejūt, kā skrien laiks. Vēl pirms gada Anta bija tik tikko sākusī studēt Tallinā, bet nu jau ar maģistra grādu un nākotnes plāniem kabatā atpakaļ mājās. Inta, protams, turēja kanti un arī papildināja savu izglītības bagāžu ar dažiem ikdienā noderīgiem kursiem. Vēl pa vidu paspēts atklāt mammas izstādi Alsungas un Aizputes muzejos, uzspēlēt lielākos un mazākos koncertos, apceļot daļu Eiropas un vēl, un vēl, un vēl... Bet

nav ko pārāk ilgi kavēties pagātnē – jāskatās uz priekšu! Un ar lielāko prieku šogad 3x3 atgriezīsimies jau kā ieviržu vadītājas un danču muzikantes!

OHO, TU PIEDALĪJIES DZIESMU SVĒTKOS?

Roberts Džoišs un Zane Kažotnieca (ĪRIJA)

Šogad Dziesmu svētkos piedalījāties abi — es kā pavadošā persona, Roberts (13 gadi) kā dalībnieks no Latviešu apvienotā bērnu kora Īrijā. Roberts pirmo reizi piedzīvoja svētkus klātienē, man tie bija jau sestie. Gatavojāties rūpīgi, reizi mēnesī braucām uz intensīvajiem mēģinājumiem Dublinā. Pirmajā dienā Roberts piedalījās visos mēģinājumos un dziedāja ar prieku. Grūtākais bija agrā celšanās, taču prieks ātri pārņēma nogurumu. Roberts ieguva daudz jaunu pieredzi — gulēja skolā uz matračiem, brauca dziedošajos tramvajos. Viņa atmiņā palika mēģinājums, kad uznāca negaiss, un dziesma "Saulē, Pērkon, Daugava" saplūda ar pērkonu dārdēšanu — viņš sajuta, it kā pats pērkonu dziedātu. Mani visvairāk aizkustināja emocijas un bērnu aizrautība. Svētki ir patriotiskās audzināšanas pamatā, un mūsu nākotne ir drošās rokās.

Elza Hermīne Cekule (LATVIJA)

Šie bija mani trešie Dziesmu svētki. Pirmā pieredze bija attālināti pandēmijas laikā, kad skolēnu svētkos trūka kopīgas sajūtas, skatītāju un svētku elpas. Mīlestība pret Dziesmu svētkiem aizsākās, kad piedalījās lielajos svētkos ar folkloras kopu – toreiz sapratu, cik tas viss ir nozīmīgs. Šogad biju aktīvāka: pārstāvēju folkloras kopu "Spruksti" un TDK "Ozolēni". Dienas bija intensīvas – skriešana starp stadionu un folkloras koncertiem bija izaicinoša. Organizatori par mums ļoti rūpējās. Nozīmīgs bija brīdis noslēguma koncertā, kad folkloras kopas dziedāja kopā ar koriem un dziesmas "Mans karogs" laikā skatītāji izveidoja dzīvo karogu – tas bija vēsturisks brīdis. Atklāju arī, ka esmu īstena dejotāja. Daugavas stadiona koncerts bija kulminācija – pat tad, kad zibens iespēra skatuves skaņu sistēmā, dejotāji neapstājās. Nākamajā dienā deju ar asarām acīs, jo jutos ļoti laimīga. Šie svētki apstiprināja, ka mana vieta ir dejā, bet nākamreiz noteikti piedalīšos tikai vienā kolektīvā.

Gita Robalde (ANGLIJA)

Šajos svētkos biju brīvprātīgā, kas palīdzēja no iekšienes. Nedēļu pirms svētkiem gatavojām dalībnieku maisiņus, viss bija labi organizēts. Svētku laikā koordinēju dažādus pasākumus Mežaparkā, Vērmanes dārzā, gājienā un kora karos. Bija liels prieks strādāt ar Rēzeknes zēnu kori, īpaši, redzot viņus apbalvotus Mežaparka estrādē. Gājiens bija emocionāls — sākumā biju pie Kurzemes novada, bet kopā ar diasporu priedājos par tautiešiem no ārzemēm. Kad gājiens beidzās, cilvēki sveica un pateicās mums brīvprātīgajiem — balss aizlūza un acīs sariesās asaras. Pateicības pasākumā Dace Melbārde uzsvēra brīvprātīgo nozīmi. Jutos kā svarīga daļa no lielajiem svētkiem. Skatoties uz dalībniekiem, esmu droša — latviskums nepazudīs, un tas ir pats svarīgākais.

Īsa pamācība dančos un nīkšanā

Danči ir vislabākais veids, kā saietā iepazīties, izkustēties un izlustēties. Kas nav bijis dančos, tas tā īsti saietā nemaz nav bijis! Iepriekš neko mācīties nevajag – viss tiek parādīts un izstāstīts uz vietas. Danči apgūstami ātri, un vari piedalīties tik, cik vēlies un spēj. Driķst nākt vēlāk. Driķst nākt uz brīdi. Driķst arī paralēli nīkt. Tikai atceries – danči paskrien nemanot! Nāc viens vai aicini līdzī kompāniju – dejosim divatā, trijatā, četratā un visi kopā. Pārus meklēt nevajag – tie veidojas uz vietas un mainās visu laiku. Ja proti spēlēt kādu instrumentu – nāc spēlēt kopā ar danču muzikantiem! Tas ir atļauts. Pat ļoti vēlams.

Nīkšana – tas ir brīdis pēc dančiem, kad bērni jau gul, bet pieaugušie vakarē: dzied, runājas, smejas un bauda laiku kopā. Nosaukums nācis no ASV 3x3 nometnēm – Latvijā to reiz gribēja mainīt, bet... tas stūrgalvīgi palicis. Un labi vien ir! Vai tu zini vārdus? Vai turi melniņu? Tas nav svarīgi! Galvenais – dziedāt ar prieku. Pie mums nīkšana nav garlaicīga – tā ir dziedoša un lustīga vakarēšana. Paķer dziesmu grāmatu un nāc – nīkšana ved no garlaicības uz prieku!

Kas tur kliezda, kas tur brēca.

Šorīt, lēnām mostoties, nāku no sava Pusaudžu mājas otrā stāva uz pirmo, lai iedzertu pirmo rīta kafiju, pēkšņi sastingstu – no ārpusē atskan kaut kas līdzīgs savādai aurošanai un kliegšanai. Skrienu lejā pa trepēm, jo nav skaidrs, vai kādam slikti, vai varbūt kāds ir tik ļoti aizkavējies nīkšanā, ka nu, dziedādams, traucē mums visiem, kas grib vēl 5 minūtes saldi gultā pagulēt. Izskrienu ārā, un tur – Īrijas padomes priekšsēdētāja, sarkanā kostīmā un ar tādu eleganci, ka pat modes žurnāli paliktu greizsirdīgi, stāv un uz pilnu klapī taurē. Traucos klāt: “Ko tu te kliez?” Viņa mierīgi atbild: “Te notiek rīta rosme! Jā, jā, kliegšana ir rīta rosme, jo balss taču ir muskulis, ko vajag trenēt, lai nerastos tāds kā aizsmakums un lai balsij būtu sava “fitnesa programma”. Veselā ķermenī – vesela balss!”

Un tā būs katru rītu – viens vadītājs pēc otra, bet kurš tieši? Tas, mans mīļais saieta dalībnieki, ir atkarīgs no tevis paša vai pašas! Katrs var izveidot savu rīta rosmi – vai tā būs joga, maratons, plaukstiņpolka vai jebkas cits – galvenais, lai rīts sākas ar kustību un enerģiju! Ja jūti, ka esi gatavs modināt mūs visus agrā rītā, nāc pie saieta vadītājas Zanes un piesakies par rīta rosmes vadītāju! Vajadzīgi vēl otrdienas, trešdienas, ceturtdienas, piektdienas un – Dievs dod! – arī sestdienas rīti.

Ilze

Dzirdēts saietā...

Ievirzē “No ogles līdz abstraktai mākslai” vadītāja Santa dod uzdevumu: “Kādi, jūsuprāt, bija zīmējumi akmens laikmetā, ko latvieši zīmēja uz alu sienām?” Dalībnieki, mellām mutēm, sāk zīmēt. Pienāk Mārtiņš, pēta darbus, un vienā redz haizivi. Viņš izbrīnīts iesaucas: “Haizivs? Latvijā?” Blakus sēž Baiba un savā nosvērtajā režisora balsī atbild: “Jā, haizivis... vienkārši evolūcijas rezultātā mums tās pārvērtušās par līdakām.”

Re, kā mums gāja "Ledlauzī"

